

Серия:Евангелие от Марк
Тема:Проповядване с цел

Текст:Марк 4:1-34

Дата:19/07/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

До тук- до 4 глава от Марк, Исус изцелява и отговаря на заяжданията на религиозните водачи. От четвърта глава нататък, Той започва да проповядва. Затова темата на нашите размисли днес е „Проповядване с цел!“

Предполагам, че повечето от вас, когато чуете текста и притчите от този текст, пригответе ума си да слушате поредното разсъждение, върху вече познатата тема на притчите- грешно. Днес темата ни повежда в една по-различна посока. Ще гледаме какво казва Исус между притчите. Когато видим притчи, те естествено грабват вниманието ни, защото са вид картини и като такива впечатляват повече от теорията.

СЛ 2 Но днес искам да се поровим в онова което обикновено изхвърляме или считаме за неважно или безполезно. Скрап.

В нашия текст имаме 4 притчи и едно тълкуване. Между тези притчи и тълкуването Исус каза нещо, което аз намирам за изключително важно. Какво е то?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

СЛ 3 1) **Проповядването- 1-За**

Марк 4:1 И пак започна да поучава край езерото. И събра се при Него едно твърде голямо множество, така щото Той влезе в една ладия и седеше на езерото; а цялото множество беше на сушата край езерото. **4:2** И поучаваше ги много с притчи, и казваше им в

поучението Си: **4:3** Слушайте:...

Исус събира народ около себе си. Този народ става толкова много, че Той е принуден, за да освободи място около Себе Си да застане в лодка и от там да говори на събранието, за да чуват всички. Целта на това събрание беше да слушат проповед.

Проповеди са се слушали през вековете преди нас и ще се слушат още дълго време. Можем да кажем, че древните пророци са от първите проповедници.

Словото казва за всеки който застава пред малка или голяма група от хора за да проповядва/разяснява Словото:

Блаженни са нозете на онези които проповядват благата вест.

Проповядването е довеждане на Божието Слово до ушите, ума и сърцето на хората-вярващи или невярващи. Затова Исус преди да започне притчата казва: „Слушайте ...“

Слушането е важна част от проповедническата дейност. Да накараш хората да те слушат за известно време е трудна работа. Затова и не всеки е готов да застане и да говори пред хора.

(СЛ 4) Дори краля на проповедниците Чарлс Спържън не е успявал винаги да задържи вниманието на църквата през цялото време.

Идването на църква е вид служение и една голяма част от това служение е именно да слушаме. Какво?

Някои идват за да чуят нов анекдот или интересно разказана история. Исус често разказваше именно истории. Хората обичат приказките дори да са вече на възраст. Това е защото нашия мозък е така устроен, че да възприема по-лесно и по-адекватно картини, дори и когато са рисувани с думи. Колкото по-артистично проповедника говори, толкова по-лесно се възприема проповедта.

(СЛ 5) Много е важно за нас, когато чуваме Исус да казва „Слушайте ...“ да разберем, какво Той иска ние да чуваме, когато седим и слушаме проповед?

-Интересните истории ли?-, *„Много ми хареса тази история!“*

-Емоционалните разкази ли?- *„Пастирю, днес направо ме разплака!“*

-Смешните анекдоти ли? – *„Много се смях днес!“*

Пр. Спомням си два случая в моя живот:

Първия беше в колежа, когато един от пасторите в проповедта си съблече униформата си и остана по пижама, която беше под униформата му. (Той е проповядвал в нашата църква!) Всички в колежа говореха за тази проповед, но малко разбраха посланието което беше заложено в нея.

Втория случай беше на една конференция, на която бяха поканили говорител, който разказваше анекдот след анекдот. Голям смях падна на тази сесия, която водеше той. Но

когато тя свърши, аз си зададох въпроса: За какво говори този? И не можах да си отговоря.

Затова запомнете, че когато слушате проповед, не зависимо колко смешна, интересна или вълнуваща е била, винаги търси, какво Бог ти е казал докато си слушал.

Ако обаче заспиш, по време на проповед, това много ще се хареса на Дявола.

(СЛ 6)Пр. Има един епизод на големия английски комик Мистър Биин. Казва се „Мистър Биин в църквата!“ Най са ме впечатлявали две неща там: Първо как мистър Биин се мъчи да остане буден и проповедта на пастора, от която не се разбира и една дума.

Спането по време на проповед, показва незаинтересованост от Словото Божие. В Деяния на Апостолите имаме такъв случай описан, където след такова заспиване, Дявола искаше да отнеме живота на онзи младеж.

Чел съм за някои от пуританите, които проповядвали с голяма ревност, те тропали с крака и удряли по амвона, за да будят заспалите, защото били убедени, че това което говорят, не заслужава сладка дрямка, а внимателно слушане.

Слушаш ли Словото? Как го слушаш?
Запомнете: Идваме на Църква за ДА СЛУЖИМ и ДА СЛУШАМЕ. Ако показваме невнимание, към Словото, освен че си губим времето, ние може да послужим за съблазън на някоя нова душа, а това Бог го мрази и не е склонен да го прости лесно. Затова искам да те предупредя:

Внимавай какво правиш, когато седиш на стола в Църква- Бог те гледа!

-Не трябва да спиш!

-Не трябва да си проверяваш съобщенията във Фейсбук, Вайбър , Месинджър или Инстаграма.

-Не трябва да разговаряш по телефона или със седящия до теб за онова което те вълнува в момента. Той може да е любезен, но сатана те използва за да му пречиш да слуша.

-Не трябва да правиш неща с които да разсейваш слушащите около теб. Има хора които стават, влизат и излизат без причина по време на проповед. Не ставай „инструмент“ на Дявола, чрез който Словото да не може да достигне до нуждаещата се душа.

- Трябва да слушаш, за да чуеш Божието Слово до теб за днес и за седмицата.

(СЛ 7)2) Проповед за „вас“ и за „онези“- 11-12ст.

(СЛ 8)Марк 4:11-12 И каза им: На **вас** е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на **ония**, външните всичко бива в притчи; **4:12** тъй щото гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи, да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости [греха].

Четем тези думи на Исус и веднага в ума ни се надига възмущение: Исус защо говори така? Нима Бог не иска всички да се спасят? Какво означава: „да гледат и да не виждат и да сушат и да не разбират, да не би да се обърнат и да

им се прости грехът“. Какво криеше Исус от едните и откриваше на другите? Не казва ли Исус:

(СЛ 9) Мат. 11:28 Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

Не си ли противоречат тези две изказвания на Исус. Марк сгрешил ли е?

Това което казва Исус е цитат от Исаия. 700 години преди Исус, Исаия говори от името на Бога и казва:

(СЛ 10) Исаия 6:9-10 И рече: - Иди кажи на тия люде: С уши непрестанно ще чуете, но няма да схванете, И с очи непрестанно ще видите, но няма да разберете.

6:10 Направи да затлъстее сърцето на тия люде, И направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, Дане би да гледат с очите си, и да слушат с ушите си, И да разберат със сърцето си, и да се обърнат та се изцелят.

Усещаш ли тона? Усещаш ли иронията? Искам да ти кажа: ако днес си тук и Словото Божие те храни духовно, има ефект върху твоя живот и те кара да търсиш промяна и святост, тогава благодари на Бога. Бог никога няма да погледне с ирония към такъв човек.

Когато обаче четем Исаия, няма как да не усетим иронията в думите на Бога. Той е огорчен от народа, при когото изпраща пророк след пророк, а те все гледат да приличат на света около себе си.

Нека никой да не ми казва, че хората нямат свобода и воля да решават дали да следват или да отхвърлят. Ако не беше така, тогава нямаше да има нужда от проповеди и

проповедници. Вижте апостолите и Юда. Той видя и чу всичко което и другите видяха и чуха, но можем спокойно да кажем за него, че е гледал, но не е виждал. Че е слушал, но не е чувал. Защо? Сами си отговорете!

Или да вземем фарисеите. Пред очите им се вършеха чудеса, а те нарекоха Исус слуга на Веелзевул-принца на зловонното, мръсното, пошлото. Защо? Защото сърцата им бяха прилепени към удобствата и удоволствията на живота, а не към истината.

Бог иска всички хора да се спасят,

(СЛ 11) **1Тим. 2:3-4** Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, **2:4** Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината.

... но не всички хора искат да се спасят:

(СЛ 12) **Римл. 1:19-21** Понеже, това, което е възможно да се знае за Бога, на тях е известно, защото Бог им го изяви. **1:20** Понеже от създанието на това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение. **1:21** Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи.

Ако и човеците искат да се спасят, тогава няма да има „ония“, които гледат и не виждат и слушан, но не чуват. Бог не може да бъде открит от човеците, но няма човек който да иска да познава и да служи на Бога и Бог да не му се е открил. Ние имаме избор: да вярваме в Бог

или да не вярваме в Бог. Ако някой вярва в Бог, тогава тази вяра, ще го води към Бога и Бог ще му се открива. Ако някой казва, че вярва в Бога, но това са само думи, тогава няма жива вяра и той/тя нямат водач към Бога. Ако някой не вярва в Бога, дори Бог да му се покаже, той пак не би повярвал.

Чуйте съвета на Давид към сина му Соломон:

(СЛ 13) 1Летописи 28:9 И ти, сине мой Соломоне, познавай Бога на баща си, и служи Му с цяло сърце и с драговолна душа; защото Господ изпитва всичките сърца; и знае всичките помисли на ума; ако Го търсиш, Той ще бъде намерен от тебе; но ако Го оставиш, ще те отхвърли за винаги.

Проповядва се с цел. Целта е ума и душите на вярващите и търсещите хора. Първите са вярващите на които сърцата има нужда да бъдат връщани често към Бога. Как? Чрез слушане и чуване на Божието Слово. Втората цел е търсещите да получат откровение(просветление) и да срещнат Бога, за да живеят с Него.

Колкото до „ОНИЯ“, те са със „затлъстяло сърце“- безразлично към неща като Бог, вечност, истина, спасение. На тях и Исус когато им проповядваше, те не проявиха интерес.

Въпроса ми е днес: Когато ти слушаш Словото Божие, то влияе ли ти по някакъв начин? Или идваш, и си отиваш и ...нищо! Неделя след неделя, седмица след седмица и година след година! Ако църквата за теб е

станала „ТРАДИЦИОННО МЯСТО ЗА ЕЖЕСЕДМИЧНО ПОСЕЩЕНИЕ“, тогава провери сърцето си. Да не би да си от „ОНИЯ“ и като идваш, само да поддържаш съвестта си мълчалива, защото идваме и до третия коментар на Исус:

(СЛ 14) 3) Проповед която „прибавя“- 23-25 ст.

Марк 4:23 Ако има някой уши да слуша, нека слуша.
4:24 Каза им тоже: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите, ще ви се отмери, и ще ви се **прибави**. **4:25** Защото който има, нему ще се даде, а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

Знаел ли си? Някой казал ли ти е, че Бог оценява нашето слушане на проповеди? Ще си позволя да тълкувам тези думи на Исус:

Когато слушам Божието Слово (проповядвано за мен), аз трябва да внимавам как го слушам. Ако идвайки аз приготвям сърцето си за да чуя какво Бог иска да ми каже с молитва и смирение очаквам да чуя, не проповедника, а Божия глас. Вижте, тогава Бог измерва (според думите на Исус) „с каква мярка аз меря чутото“. Това не означава, да търся както фарисеите да се заяждам с проповядващия, а означава дали слушам Словото сериозно или търся евтино забавление. И когато Бог види сериозното ми отношение към Неговото Слово, тогава Той измерва и дава със също такава и дори по-

щедра мярка откровение и просветление.

И обратното, ако Той види едно безразлично отношение към Неговото Слово, тогава не само няма да получим, но Исус казва, че ще ни се отнеме и онова което имаме. Представете си, да идвам на църква с години, а Бог не само че не ми дава, а отнема от мен. Защо? Защото не гледам сериозно на Словото Му!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Проповядването на Словото Божие има двустранна цел. То е като тебефон:

От едната страна стои Бог, който чрез проповядването цели да просветли търсеците и искрени човешки умове и сърца. Чрез Словото Си, Той им открива (по думите на Исус) „тайните на Божието Царство“(4:11).

От другата страна стоят хората които с вяра и чистосърдечно очакване идват търсеци за да чуят какво Бог им казва, чрез Духът Си. Те мерят Божието Слово с голяма мярка. Божия Дух вижда това и отговаря, като също им дава с голяма мярка откровение.

- 1) Помисли сериозно и си отговори на въпроса: Защо идвам на църква?**
- 2) Има ли проповядването в църква някакъв смисъл за теб?**

- 3) Подготвям ли се духовно за слушане на проповед? Как?
- 4) Каква тайна на Божието Царство открих днес за себе си?

(отговорете на последния въпрос писмено и ми оставете отговорите си в кутията на входа между двете автоматични врати)